

Taivaan kansalaisena maailmassa, 4.su pääsiäisestä

29.4.2018 Vaalisaarna Ylivieska klo 10 ja Merijärvi klo 13

Päivän evankeliumi on kirjoitettuna Johanneksen evankeliumin luvussa 15 (:10-17), nousemme kuulemaan näitä Jeesuksen sanoja:

Jeesus sanoi opetuslapsilleen:

"Jos noudatatte käskyjäni, te pysytte minun rakkaudessani, niin kuin minä olen noudattanut Isäni käskyjä ja pysyn hänen rakkaudessaan.

Olen puhunut teille tämän, jotta teillä olisi minun iloni sydämessänne ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi. Minun käskyni on tämä: **rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä. Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta.**

Te olette ystäviäni, kun teette sen, minkä käsken teidän tehdä. En sano teitä enää palvelijoiksi, sillä palvelija ei tunne isäntänsä aikeita. Minä sanon teitä ystävikseni, olenhan saattanut teidän tietoonne kaiken, minkä olen Isältäni kuullut. Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, ja minun tahtoni on, että te lähdette liikkeelle ja tuotatte hedelmää, sitä hedelmää joka pysyy. Kun niin teette, Isä antaa teille kaiken, mitä minun nimessäni häneltä pyydätte. **Tämän käskyn minä teille annan: rakastakaa toisianne."**

Kertomus kadonneesta lapsesta - aloitus

Lienetkö kuullut kertomuksen nokipojasta, joka illan hämärissä tuli erääseen herraskartanoon ryhtyäkseen nuohoamaan kartanon uuneja. Hiostuessaan työssä hän heitti nuttunsa yltään. Silloin paljastui hänen käsivarresta punainen syntymämerkki.

Kartanon rouva, joka oli pitkän aikaa jo katsellut tutkivasti poikaa, huomasi vilauksen syntymämerkistä. Silloin rouva huudahti: ”Poikani, minun poikani”!

Poika oli aivan hämillään ja katsoi kysyvästi kartanon rouvaa. Silloin tämä kertoi lapsestaan, joka pienenä oli salaperäisellä tavalla kadonnut ja jota vuosien kuluessa oli itkien etsitty. Jotakin kaukaista ja hämärää rupesi nousemaan nokipojan tajuntaan ja vähitellen alkoi kaikki tuntua tutulta. Poika kysyi: ”Minäkö olen nyt kotona?”

Rouva, joka olikin äiti, vastasi: ”Niin olet, etkä lähde enää koskaan pois”.

Merkit

Isännät merkkäavat poronsa ja karjansa. Jokaisella täytyy olla korvamerkki, jolla yksilö tunnistetaan ja samalla se kertoo, kenelle eläin kuuluu. Lemmikkieläimille on mahdollista asentaa mikrosiru tunnistusta varten.

Jokaisella on oma merkkinsä. Tämän päivän aihe puhuu taivaan kansalaisesta maailmassa. Millainen mahtaa olla merkki, jolla taivaan kansalainen tunnistetaan?

Onko kristittyjen korvamerkkiä?

Miten mahtaa Taivaan Isä lapsensa tuntea?

Kristittyinä olemme hyvin monenlaisia. On niitä joille elämä Jumalan yhteydessä on pyhyiden etsimistä arkisessa maailmassa. On niitä, jotka etsivät voimakkaita hengellisiä tunnekokemuksia. On niitä, jotka elävät hiljaista kristityn elämään lähinnä itsekseen rukoillen, Jumalaan luottaen.

Mitä taivaan kansalaisuus ja usko merkitsevät? Mistä syntyvät mielikuvamme taivaan kansalaisista?

Taitaa olla niin, että yhdistämme taivaan kansalaisuuden jonkun tai joidenkin kristittyjen elämään ja toimimiseen, heidän esimerkkiinsä. Mielikuvat taivaan matkalaisesta voivat olla hyvin erilaisia. Myös käsityksemme uskosta poikkeavat toisistaan. Taivaan kansalaiset ovat ihmisiä, jotka Jumala on luonut: keskenään hyvin erilaisia.

Erilaisina ihmisinä me saamme turvautua Jumalan suureen armoon. Jumalan armon varaan jäävä, Kristuksen pelastajakseen hyväksyvä on taivaan kansalainen.

Tervetuloa puutteellisten joukkoon

Kasku kertoo, että seurakuntalainen kyseli pastorilta:

”Oletteko huomannut, etten käy koskaan kirkossa?”

– Olen toki huomannut, sanoi pastori.

Kysyjä jatkoi: ”Syy siihen, etten käy koskaan kirkossa on se, että siellä on niin paljon tekopyhiä.”

– No, älkää siihen takertuko, sanoi pastori. Kyllä siellä aina yhdelle samanlaiselle (vielä) tilaa on - kuten hyvin tiedätte.

Näin pastori tunnusti olevansa juuri sellainen kuin moitittiin, mutta kutsui silti mukaan joukkoon, arki-seurakuntakuntalaisten puutteellisten joukkoon, joista kyllä löytyy tekopyhyttä ja muuta huomautettavaa. Pastori taisi valita sanansa hiukan huolimattomasti ja jään miettimään mahtoiko seurakuntalainen koskaan tulla tekopyhien joukkoon.

Seurakunnan jäsenenä me saamme kuulua tähän puutteenalaisten ja keskeneräisten joukkoon. Ei ole arkisessa elämässä paljon

kehumista, silti on sydämessä taivastoivo ja halua matkata sen joukon mukana, joka on taivaan kotiin kulkemassa.

Näkymättömät merkit

Näkyvistä merkeistä ei ole mahdollista erottaa kristittyjä. Mutta onhan meidät toki merkitty näkymättömin merkein, useillakin.

Kaste on yksi merkki. Se on kertakaikkinen. On vain yksi kaste. Siitä jää kastettuun vesileima, joka on tunnistettavissa: Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen meidät kastettiin.

Toinen merkki on kasteen yhteydessä otsaan ja rintaan piirretty ristinmerkki, jonka saimme ”*todistukseksi siitä, että ristiinnaulittu ja ylösnoussut Jeesus Kristus on lunastanut meidät omakseen ja kutsunut opetuslapsekseen*”. Kasteessa saatuun armoon voi turvata yhä uudelleen kaikissa elämän vaiheissa. Risti on turvana elämän matkalla ja siihen voi turvata vielä elämän päättyessä.

Ja on vielä kolmaskin merkki. Onhan meillä nimi. Luoja sanoo lapselleen: ”*Minä olen lunastanut sinut. Minä olen sinut nimeltä kutsunut, sinä olet minun.*”

Ystävät taivaan tiellä

Tänään Jeesus puheli tekstissä ensin käskyistä ja niiden pitämisestä. Ei hän antanut uutta käskyä, vaan liittyi Vanhan testamentin 10 käskyn rintamaan.

Ystävilleen Jeesus puheli: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä. Minä sanon teitä ystäviksi!

Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta. Ette ole enää palvelijoita, vaan Jeesuksen ystäviä. Ystävä tietää toisen aikeet. Ystävä kertoo rehellisen totuuden toiselle.

Jeesus puhui erikoisen painokkaasti: *Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät.* Hän, joka on omakseen merkinnyt, on itse valinnut omansa. Heidät hän lähettää liikkeelle, tuottamaan hedelmää Jumalan valtakuntaan.

Paavali muistuttaa korintin seurakunnan jäseniä kutsumisesta.

1.Kor.1: 26-30:

Kun teidät kutsuttiin: teissä ei ollut monta ihmisten mielestä viisasta, ei monta vaikutusvaltaista, ei monta jalosukuista.

Mikä maailmassa on hulluutta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään.

Mikä maailmassa on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen häpeään sen, mikä on voimakasta. Mikä maailmassa on vähäpätöistä ja halveksittua, mikä ei ole yhtään mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen tyhjäksi sen, mikä on jotakin. Näin ei yksikään ihminen voi ylpeillä Jumalan edessä. Jumalan vaikutusta on se, mitä te Kristuksessa Jeesuksessa olette. Hänet Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi. Näin Paavali kutsumisesta.

Kerroin esittelyvideossa, etten ole oikein mistään kotoisin.

Tuon lausahduksen juuret ovat syvällä. Kodittomuus on yksi tämän maailmanajan ongelma. Monen on pitänyt lähteä kauaksi omiensa joukosta, jopa toiselle puolelle maapalloa. Siksi voi kokea olevansa orpo, vieras tai muukalainen.

Omalla kohdallani tunne on ollut konkreettinen. Isäni koti oli syvällä Alajärven sydänmailla, siellä missä kruunun metsänvartijat toimivat. Äitini oli 8-vuotias, kun suurperhe lähti Uukuniemeltä evakkoon ja kulki Paavolan ja Pyhäjärven kautta Alajärven korpimaille raivaamaan suosta peltoa ja rakentamaan uutta kotia.

Vanhempani aikuistuiivat 50-luvulla ja lähtivät kaupunkiin työn perästä. Jyväskylässä ja Suolahdessa asuttiin tehtaan varjossa. Ei ole ihme, jos tulee tunne, ettei ole mistään kotoisin. Lopulta kalajokilaaksosta on tullut kotini. Puolison suku on ottanut omakseen ja siksi yleensä kerron, että olen Nivalasta, sen enempää selittelemättä.

Jeesus puhutteli oppilaitaan ystäviksi. Jeesukseen uskovat voivat tuntea yhteyttä ja kuuluvansa samaan kansaan ja heimoon. Herännäisyydessä puhutaan ystäväkansasta, jonka joukkoon moni on kertonut tulleensa rakastetuksi.

Lopuksi

*Kristityillä ei ole ulkoista korvamerkkiä, mutta näkymättömät merkit tukevat kristittynä elämistä.

*Seurakunta koostuu monenlaisista jäsenistä. Seurakunta on inhimillisesti puutteellinen, kuten sen jäsenetkin, silti se on Kristuksen ääni tässä maailmassa.

*Vaikka inhimillisesti katsottuna ei olisi mistään kotoisin, Jumalan nimeltä kutsumana, ristinmerkillä ristittyinä, kasteen armoliittoon liitettynä, saa kuulua siihen sukuun, joka vaeltaa taivaan kansalaisina tässä ajassa.

Vapahtajamme Jeesus on sellainen ystävä, joka ei petä eikä hylkää ystäviään. Jeesus antoi henkensä ystäviensä puolesta. Niin paljon Hän teki. Hän osoitti rakkautta teoillaan.

*Virsi*kirjan uusista virsistä on mielessäni soinnut tämä:

**Onko suurempaa ihmettä kuin minkä teki hän,
Meitä kaikkia armahti ja antoi elämän.**

**Voi hänen rakkauttaan. (Voi hänen rakkauttaan.)
Koko maailman syntejä hän kantoi harteillaan.**

**Hänet vangittiin, tuomittiin,
ja ristiinnaulittiin.**

**Minun tähteni, sinunkin
hän kerran kuoli niin.**

**Voi hänen rakkauttaan. (Voi hänen rakkauttaan.)
Koko maailman syntejä hän kantoi harteillaan**

Aamen.

Seurakunta, kastettujen kilvoittelijoiden joukko, pitää kiinni yhteisestä uskosta.

Kun oma usko horjuu, saa liittyä yhteiseen uskoon, nousemme tunnustamaan uskomme kolmiyhteiseen Jumalaan:

Uskontunnustus (apostolinen)

S Minä uskon Jumalaan,
Isään, Kaikkivaltiaaseen,
taivaan ja maan Luojaan,

ja Jeesukseen Kristukseen,
Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme,
joka sikisi Pyhästä Hengestä,
syntyi neitsyt Mariasta,
kärsi Pontius Pilatuksen aikana,
ristinnaulittiin, kuoli ja haudattiin,
astui alas tuonelaan,
nousi kolmantena päivänä kuolleista,
astui ylös taivasiin,
istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan, oikealla puolella
ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita,

ja Pyhään Henkeen,
pyhän, yhteisen seurakunnan,
pyhain yhteyden,
syntien anteeksiantamisen,
ruumiin ylösnousemisen
ja iankaikkisen elämän.